

ממשלה. הכלליים (הררי, ברנשטיין, קול ועוד מישהוא) הסכימו לקואליציה של חמש מפלגות, הכרעה לרוח"ם, בין כך ובין כך מפא"י חזרית ב-95%, ורק אולי ב-5% אחיה במיעוט. הערבים כולם המכו בהצעת מפא"י (שאני ארכיב ממשלה ואקמוד בראשה), גם מפ"ם ואה"ע אמרו מה שאמרו הכלליים - חמש מפלגות ופריסט.

קראתי לב.צ. המכתב שלי אליו - שבהנאיה חקיימים אני מוכן לקחת על עצמי חרבת ממשלה. זהו צו חרדתי לבטחון ישראל וכבוד. ב.צ. הופהק וגם נרגז. סיפרתי לו שבמכתב למזכירות המפלגה אני עומד בחר בירור על ניסוקי. הוא דרש ממני שלא אפרט הערב מכתבי. קיבלתי דעהו. הוא הציע להגיד לעתונאים שהנשיא הציע לי להקים ממשלה, ואני אתן תשובה מחר. הסכמתי לכך. בצאתי התנעלו עלי כמובן העתונאים וניסו למחוט ממני - לא הצליחו, ואחיו של חיים (מזכירו של ב.צ.) סגר לשם ההודעה. יצאנו בערב לחל-אביב.

7.9.61, יום ה'

בבוקר בחשך באתי למזכירות. לפני כך היה אצלי אלמוגי. סיפרתי לו על עמדותי ואכרחי לו שיש מכתב למפלגה. שרת דרש להקדיש הישיבה לבירור "לקח הבחירות". הוא טיפל בבעיה זו אהמול או שלוש בבית ברל בפני "צעירים". לאחר דיון הוחלט לדון החילה על הרכבה ממשלה. נקראו שני מכתבי - לנטיא ולמפלגה. נתעוררה סערה. גולדה הטיפה בהתרגשות רבה סופר שיש להזמק למפלגה

ולעשות משהביא מחלישה. אמרתי לה כי בשיחה פרטית אני מוכן ברוח טובה להסביר לה מדוע אין לה רשות להסיף לדבר זה. אמרה - מפני ועדת בוחן. אמרתי - כן. היא דיון סוער. החלט לא לקבל הודעתי והוטל על ועדה המו"מ לספל בארכבת ממשלה (בועדה: אשכול, אלמוגי, שרגא, אני וגוברין).

- ב-12 באו אצלי סמיט מקנדה והשגרירה. נשלח ע"י ממשלתו לכדוף בעיה הפליטים. ראה המחנות, וביקר בכל ארצות ערב. שאלתיו על מוסה עלי. הוא ראה אותו. ספרתי לו על המו"מ שלי אחז בשנת 1934 ובשנת 1936. הסברתי לו בעיה הפליטים. א - השאלה היסודית: אם אנו פה בזכות אורק פולשים. ב - הפליטים עזבו, רובם לפני הקמת המדינה, למי דרישת המנהיגים הערבים. ג - קלטנו כספר הפליטים הערבים שעזבו - ספר פליטים יהודים מארצות ערב. ד - אנו התייחסנו לפליטים היהודים כלאחים, והם עכשיו מסודרים, ואינם עוד פליטים. הערבים מתייחסים לפליטים הערבים - כלשנ; נגד קיום ישראל. ה - החזרה הפליטים - זהו הרכ ישראל. ו - הפתרון האפשרי היחיד - ההישובם בירדן, בסוריה ובעיראק. ז - אם יהיה שלום בינינו ובין הערבים ורק אז נדמה לי תחת בעיה הפליטים - נעזור לישובם.

סמיט, נדמה לי, קיבל סקנותי, ואמר שהשלום חלוי רק באיז אחד - בנאצר.

רק הוא די חזק לעשות שלום.

- אחרי הצהרים ישיבת ועדה המו"מ. הסברתי מדוע לא אוכל עכשיו להשתתף בארכבת ממשלה, ומה הם התנאים ~~אמפוטריים~~ המאפשרים דבר זה. אם כי אני טעקס אם זה יתכן. כי מו"מ ואה"ע, ביחוד סמט, נדמה לי רוצים שלא תקום ממשלה חדשה, ויהיה להם

שני רוחים: 1) ישמרו על שני הכסאות שיש להם בממשלה הנוכחית, 2) יוכלו לעשות קואליציה בכנסת עם חירות להעביר החלטות וחוקים מכוונים נגדנו.

החברים יבקשו שאנשי התנאים לחקמה ממשלה.

8.9.61, יום ו'

ניסחתי הבוקר בכתב התנאים שיש לעמוד עליהם כמו"ט עם הרביעיה ומסרהי

אותם בכתב לאשכול ולשאר החברים. הם מקבלים תנאים אלה.

באחד ורבע חמראנו מ"סדה דב" בדקוסה, ובשהים הגענו חזרה לשדה בוקר.

כסאי עברתי על הפרק השני של מאמרי לשנתון, חיקנהי, מחקתי, שניחתי, ושלחתי

כזלוחמיוחד להעביר הנוסח הסופי ליצחק בשביל העורך.

- מעכשיו אוכל לנוח קצת - ולקרוא ספרים.

- שלחתי מברק לאונו על עמדתו חנאה והתקיימה בוועידה בלגרד.